

Opis trudności i barier administracyjno-prawnych zaistniałych dla rolnika, który podjął się założenia winnicy i produkcji wina gronowego do 1000 hektolitrow w roku jako wyrobu regionalnego oraz propozycje potrzebnych zmian do ustaw.

„Na Ziemi Lubuskiej coraz więcej drobnych gospodarstw chciałoby wrócić do tradycji winiarskich, na których od wieków opiewa się historia tego regionu. Problem ten w tym samym stopniu dotyczy innych regionów Polski, w których również jest duże zainteresowanie tą dziedziną produkcji rolnej.

Niestety młodzi rolnicy, trafiają na ogromne bariery prawno-administracyjne, które uniemożliwiają im sprzedaż wytwarzanego wina z upraw własnych. Są rolnikami a żeby sprzedać wino musieliby stać się przedsiębiorcami co w przypadku małych czasami kilkuarowych, czy nawet przyszłości kilkunastohektarowych rodzinnych gospodarstw w ogóle nie wchodzi w rachubę.

Brakuje jednolitego, jasnego, jednoznacznego i spójnego prawa winiarskiego. W tej chwili mamy tylko rozdrobnione, cząstkowe przepisy, brakuje odpowiednich uregulowań, które gwarantowałyby, że po wielu latach inwestowania w ta gałąź produkcji, właściciel winnicy będzie mógł swój regionalny wyrób sprzedawać przede wszystkim w ramach swego gospodarstwa rolnego i osiągać określone zyski, pozwalające mu dalej inwestować i często na początku kilkuarową winnicę rozbudować do wielohektarowej. Sprawa więc dotyczy zarówno tych małych jak i większych winnic.

W tej chwili ani Państwo ani rolnicy nie uzyskują żadnych dochodów z uprawy winorośli, a patrząc perspektywicznie w przyszłość zyski mogłyby być dla obu stron duże. Winnice rodzinne mogłyby utrzymywać się same, sprzedaż wina byłaby dla rolnika podstawowym źródłem dochodów, nie musiałby dodatkowo, rolnik, podejmować pracy w innych branżach.

Państwo zyskałoby dochody zarówno z podatku VAT, akcyzy jak i pracy dodatkowych podmiotów obsługujących winiarstwo.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że istnienie prężnego regionu winiarskiego w naszym kraju wpłynęłoby na rozwój turystyki winiarskiej tak popularnej w Europie co stanowiłoby dodatkowe dochody dla regionów i Państwa.

Tak więc ujednoczenie, doprecyzowanie, wyeliminowanie wzajemnie wykluczających i dublujących się przepisów, które utrudniają produkcję wina z własnych upraw, stworzenie jasnego oraz klarownego prawa winiarskiego przyniesie korzyści zarówno Państwu jak i właścicielom winnych gospodarstw.

Propozycje zmian do poszczególnych ustaw powstały w wyniku wielokrotnych spotkań i dyskusji prowadzonych w różnych środowiskach winiarskich w Polsce. Są zbiorem opinii z różnych środowisk i zbieżne z opinią zarówno dużych jak i małych winnic, chcących prowadzić uprawę i produkcję z tej uprawy do 1000 hektolitrow wina w roku.”

Marek Krojci

PROPOZYCJE ZMIAN DO USTAW

Wszystko wymaga określonych uregulowań prawnych, które będą ułatwiały rolnikowi samodzielną uprawę winorośli i zaistnienie na rynku konsumenckim z wyrobem winiarskim jako produktem regionalnym wysokiej jakości. Stąd uzasadnionym wydaje się zapis zmieniający Ustawę z dnia 2 lipca 2004 roku o SWOBODZIE DZIAŁALNOSCI GOSPODARCZEJ (Dz. Ustaw 2004 Nr 173 poz. 1807, z późn. zmianami)

Art. 3 tejże ustawy otrzymuje brzmienie: „Przepis ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwie, warzywnictwie, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwie rolnych innych usług związanych z pobytem turystów, oraz wytwarzania i sprzedaży produktów o których mowa a art. 16 ustęp 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina(Dz.U.Nr 34, poz. 292, z późn. zmianami) przez podmioty produkujące mniej niż 1000 hl w ciągu roku gospodarczego”. Tenże zapis uchroni rolnika przed faktem automatycznego stania się przedsiębiorcą , gdyż podejmie się produkcji wino z własnych upraw.

Taki rolnik jako wyłączony z bycia przedsiębiorcą nie będzie musiał podlegać rygorom Art 5A Ustęp 1 punkt 5 : „kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów spoza rolniczej działalności gospodarczej nie przekroczy kwoty 2528 złotych „Do tej pory skoro rolnik z tejże działalności poza rolniczej osiągał dochód z podatkiem 2528 złotych – to podlegał on wykluczeniu z ubezpieczenia społecznego KRUS na mocy tejże ustawy z 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników(dziennik ustaw Nr 50 poz. 291) Rolnik wykluczony i niepodlegający KRUS zostaje automatycznie pozbawiony uczestnictwa w programach unijnych dotyczących wsparcia modernizacji rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. Stąd należy także w ustawie o podatku dochodowym z dnia 26 lipca 1991 roku (Dz . U 1991 Nr 80 poz. 350, z późn. zm.) wprowadzić następujące zmiany:

w art. 21 ustęp 71 otrzymuje brzmienie:

„ 71) dochody ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli , nie stanowiących działów specjalnych produkcji rolnej, przerobionych sposobem przemysłowym jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwa mleka albo na uboju zwierząt rzeźnych i obróbce poubojowej tych zwierząt, w tym również na rozbiorze , podziale i klasyfikacji mięsa oraz produkcji wyrobów winiarskich o których mowa w art.16.ustęp 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 roku o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz.U.Nr 34, poz.292 z późn.zm.) przez podmioty produkujące mniej niż 1000 hl w ciągu roku

gospodarczego”. To zwolnienie z podatku dochodowego pozwoli na równi z pozostałymi rolnikami osiągać coraz lepsze rezultaty produkcji rolnej, które podlegają ciągłemu procesowi re inwestycji w gospodarkę ekologicznie czystą i promującą nowe produkty regionalne. Niejako przy okazji powstaje i formuje się nowa kultura spożycia napojów o mniejszej zawartości alkoholu. Poprzez ciągłe wprowadzanie nowych smaków wina, poprzez degustacje ,szkolenia i prelekcje wyrabia się nowa jakość zachowań konsumenckich. Ten proces będzie dokonywał się stopniowo i bardzo powoli – ale powinien on otrzymać wyraźnie określony impuls i zachętę w sferze uregulowań prawnych sprzyjających wytwarzaniu wina wysokiej jakości z własnych upraw w POLSKICH WINNICACH. Stąd w ustawie z dnia 22 stycznia 2004r.o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich , obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz.U.Nr 34 , poz.292, z późn. zm.) należy wprowadzić następującą zmianę : 1) w art.16ust.3 „Wymóg uzyskania wpisu do rejestru nie dotyczy podmiotów , które wyrabiają i rozlewają wyłącznie wino gronowe uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych”. Ponadto w ustawie z dnia 26 października 1982r.o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U.z 1982r.Nr35,poz.230z późn. zm) należy wprowadzić następującą zmianę : 1) w art.9¹ Ust.5 otrzymuje brzmienie: „5. Producent napojów alkoholowych jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi , jeżeli zbywa swoje wyroby przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia, o których mowa w art.18 ust.1 za wyjątkiem producentów o których mowa w art.16ustęp 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004r. O wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz.U.Nr 34, poz.292 , z późn. zm.)”.

Ponadto należy zauważyć , że szczególny nadzór podatkowy zapisany w USTAWIE o służbie celnej stanowi dotkliwą uciążliwość dla rolnika uprawiającego swoją winnicę i produkującego wino z własnych upraw. Dlatego w Ustawie z dnia 24 lipca 1999 roku o służbie celnej (Dz.U.z 1999 roku Nr 72 poz.802 ,z późn.zm.) należałoby wprowadzić następującą zmianę :

1) w art.6a ust.2 ,pkt 1 otrzymuje brzmienie : „1.Produkcja ,przemieszczanie i obrót , w tym eksport i import niektórymi wyrobami akcyzowymi z wyłączeniem wyrobów akcyzowych produkowanych poza składem podatkowym, o którym mowa w art.47 ust.2 Ustawy o podatku akcyzowym (Dz.U.z 2009 roku Nr 3 poz.11,z późn. zm.)”.

Wykluczenie szczególnego nadzoru podatkowego dla rolnika produkującego wino z własnych upraw mniej niż 1000 hl w ciągu roku gospodarczego jest to poważne odciążenie nadmierną dokumentacją dla potrzeb kontroli celnej.

Wszystkie wyżej opisane okoliczności prawne spowalniają proces dostępu wyrobu winiarskiego polskiej produkcji na rynek konsumencki. Aby polskie winnice mogły stopniowo uzyskać niewielki udział w rynku wina , należałoby wytworzyć takie warunki prawne i udogodnienia , które pozwolą skutecznie na swobodną produkcję wina z własnych upraw bez skrępowania administracyjnego.

Podsumowując problematykę w przestrzeni uregulowań prawnych, przedkładamy propozycje zmian obejmujących kompleksowo pięć kluczowych ustaw dotyczących produkcji wina z własnych upraw i jego dystrybucji na rynku konsumenckim.

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o uważne i wnikliwe przeanalizowanie powyższych propozycji zmian w ustawach wskazanych w niniejszym tekście.

Opracowanie:

Marek Tomaszewski – doradztwo podatkowe

Konsultacje:

Marek Krojcig –właściciel winnicy „Stara Winna Góra” w Górzycowie